

política. La crispació només pot desper-
tar les temptacions autoritàries d'aquells
qui voldrien exterminar-los. La conti-
nuïtat del salinisme és una garantia que
es compliran els compromisos acordats
davant el bisbe de San Cristóbal de las
Casas, Samuel Ruiz, una altra bèstia ne-
gra dels extremistes del PRI.

Ajudat per la prudència dels notables
del partit i pels diners dels Estats Units
(Bill Clinton concedí immediatament
una generosa línia de crèdit al seu soci
comercial en dificultats), Salinas es re-

cupera més bé que no s'esperava. La de-
signació del nou candidat confirmarà la
seva rehabilitació, sense que hagin cicat-
ritzat les ferides produïdes per Chiapas
i Colosio.

Com és tradició al Mèxic contempora-
ni, que només ha conegut l'absolutisme
del PRI, els atacs contra el president es
reserven per a després, quan ja no ocu-
pa la residència de Los Pinos. Així suc-
ceí amb José López Portillo –acusat
d'embutxacar-se milions de dòlars– i
Miguel de la Madrid –considerat tan

corrupte com mal gestor–, i així sembla
que passarà amb Salinas. Els detractors
del Tractat de Lliure Comerç, essencial-
ment els empresaris que amaguen amb
el nacionalisme la seva ineptitud i els
polítics poc amics del pluralisme, no-
més esperen el fracàs del projecte
econòmic salinista per passar a l'ofen-
siva. Llavors són capaços de culpar-
lo fins i tot de la mort de Colosio, enca-
ra que Aburto s'obstini a no parlar per-
què, si ho fes, seria home mort.

Antoni Castel

El repte de la diversitat

**Per Santiago Cucurella, el nostre país és cada dia més una societat multiracial
que s'ha de dibuixar necessàriament amb colors d'integració i solidaritat.**

Organitzades per SOS Racisme,
amb la participació de més de
cinquanta entitats i col·lectius
d'immigrants i minories ètniques pre-
sents a Catalunya, els dies 25 i 26 de
març ha tingut lloc al Palau dels Es-
ports de Barcelona la Segona Festa de
la Diversitat, reflex fidel de la creixent
pluralitat cultural i ètnica de la nostra
societat. Actes d'aquesta mena contri-
bueixen decididament a un coneixe-
ment mutu entre vells i nous catalans, a
la superació de tabús i prejudicis i a l'e-
ducació de la gent jove en els valors de
la tolerància, el respecte i la compren-
sió.

L'arribada d'immigrants als Països Ca-
talans no solament és fruit del subdes-
envolupament d'altres nacions sinó
també de l'estancament demogràfic de
l'Europa opulenta. Una situació que
contrasta amb l'elevada fecunditat que
mantenen els països del Tercer Món.

Per això, moltes viles i ciutats del nos-
tre país s'han convertit en un gresol de
races i cultures diverses. Hi ha prop de
30.000 marroquins legals i alguns –bas-
tants– milers més en la clandestinitat.
Semblantment passa en alguns pobles
costaners amb els immigrants senegales-
sos, guineans o gambians.

Sense més conflictes que els inevita-
bles en qualsevol col·lectiu humà, viuen
la seua vida en moltes ciutats de l'ano-
menada "Catalunya profunda" i avan-
cen en el camí de la integració lingüísti-
ca a un ritme que hauria de fer enrogir

RAFA GIL

Diversitat en la unitat. Els Països Catalans acullen milers d'immigrants.

de vergonya a més d'un peninsular.

Gairebé sense adonar-nos-en, ens hem
acostumat a ells i els acceptem com un
més entre nosaltres mirant el futbol al
bar del cantó. Ara sabem que, a més del
negre amb un saxo, de Kunta Kinte i
dels personatges rabassuts dels serials
americans, convivim amb uns ciutadans
de carn i ossos, amb la pell fosca, que
no són ni prínceps ni viuen a Bel-Air.

Són el preludi d'un futur que ja s'ha fet
un poc tangible. Són els suplents de
tants catalans que no van néixer perquè
llurs pretesos pares vam preferir un bon

auto, una caseta unifamiliar o col·lec-
cionar títols universitaris de dubtosa
utilitat.

Si no es modifica –cosa molt improba-
ble– l'actual taxa de fecunditat de les
nostres conciutadanes, veurem ben
aviat el rostre del nostre país maquillat
amb tons ocres. Perquè els hi arriba el
perfum de la "gent guapa" d'aquí i es
juguen la vida en una xalana. Per això
és bo que ens anem preparant per a la
diversitat, molt més que un concepte
abstracte en els futurs plans d'estudi.

Santiago Cucurella